



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Quale conjugium sie felix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

nis. Paucorum divitiæ, cunctorum faciunt inopiam: & de provinciarum lacrimis, funesta improborum gaudia faginantur. Istorum ambitio, populorum sanguine, urbium excidio, provinciarum vastitate saturatur. Quas parari classes, quæ arma moveri, quas urbes excindi, quas gentes obrui oporteat, horum sententijs agitur. Hi de fortunis & sanguine hominum decernunt, ut amplitudini suæ serviant; & privato odio res publicas gerunt, fortunæ suæ miserorum exitio litantes. Libido dominandi nunquam non causas bellorum habet; & ut habeat, occasiones seminat. Merito Sallustius: *Vna, & ea vetus causa est bellandi, profunda cupido imperij, & divitiarum; nempe ambitio & avaritia.* Hæc est bellorum sementis, hæc milites velut malas herbas pro- ducit, sed non raro in autoris calamitates, & intestinas clades erupturos. Non uno in loco S. Historia narrat, Israëlitarum hostes mutuis in semetipfos cædibus sæviisse. Judic. 7. Madianitæ ad militarem Hebræorum clamorem, ductore Gedeone, mutua se cæde truncabant. 1. Reg. 14. Philisthæorum *versus fuerat gladius uniuscujusque ad proximum suum.* 2. Paral. 20. Ammonitæ & Moabitæ ad preces religiosissimi Josaphati, *in semetipfos, mutuis occidere vulneribus.* Hic fructus ex Cadmæa segete surgit.

III. (c) Tertia instructio. Cadmus in uxorem duxit *Harmoniam* seu *Concordiam* in concentu, Dijs, hominibusque plaudentibus. O felix conjugium, in quo concors morum similitudo jungit amantes! Hac harmoniâ nihil est jucundius, nihil suavius. Huc quadrat illud Proverb. cap. 19. v. 14. *Domus & divitiæ dantur à parentibus: à Domino autem propriè uxor prudens.* Septuaginta Interpretes vertunt: *Domum & substantiam dividunt patres pueris, à Domino autem aptatur mulier viro.* Græcè pro *aptatur*, habetur *ἀρμόζεται*, ab *ἀρμόζω* quod idem est, ac *congruo*, *adapto*, *quadro*, *compono*, *conglutino*, *tempero*; & maxime spectat ad Musicos, qui voces diversas, graves, acutas, medias inter se contemperant, ut suavem concentum & harmoniam efficiant. Hanc inter maritum & uxorem solus Deus efficere potest, quæ solus novit & pervidet affectiones ac conditiones conjugum; unde nuptijs Cadmi & Harmoniæ finguntur ipsi Dij interfuisse, suæque dona contribuisse. Et verò non omnis uxor, etiam bona, cuilibet viro est congrua, v. g. tristis non est commoda læto, nec pauper diviti, nec plebeia Principi, nec liberalis tenaci, nec lenis austero, & ita de cæteris. Hæc harmonia si absit, quæ potest esse voluptas, quæ felicitas in connubio, ubi quod vult maritus, non vult uxor: quod ille amat, hæc odit;

L. 2.

cùm

(c) *Quodnam connubium sit felix.*

cùm ille lætatur, hæc tristatur. Et, ut in re musica persistam, cùm ille vult fides contendere, hæc remitti postulat: ille submissius tangi, hæc concitatus pulsari: ille carptim pecti, hæc pleno strepitu verberari; ille cantum suspendit, hæc tinnire nunquam desinit. Quare ut in citharis, lyris, organis non satis est, ut chordæ, fistulæve gratum reddant sonum, sed opus insuper est, ut contemperato inter se modulatu respondeant; sic in societate conjugali non sufficit vel maritum sibi, vel uxorem sibi esse bonam, sed ad dulcem concentum efficiendum requiritur consensus & concordia affectuum, velut fidium. Præclare S. Ambrosius lib. 3. epist. 25. ad Eccles. Vercell. *Mulier, inquit, viro deferat, non seruiat: regendam se præbeat, non coërcendam; Indigna est conjugio, que digna est iurgio. Vir quoque uxorem tanquam gubernator dirigat, tanquam consortem vite honoret.* Sed quid hoc, quid Cadmus & Harmonia juxta votum suum in serpentes versi, sese mutuò lambendo in Elysios campos beneficio Jovis irreperint? Ovid. lib. 4. Metam. Mythologus lib. 9. cap. 14. Nimirum, qui in vita conjunctissimi vixerant, etiam morituri, & in terram ituri, quod per serpentes humi repentes denotatur, noluerunt divelli, meriti que sunt ob raram concordiam Beatorum sedibus admitti. Vide symb. 97. de caduceo Mercurij.

SYMBOLUM XVIII.

Actæon in cervum migrat.

3. Metam.

Ethicè.

1. Venationis damna. 2. Parasiti & assentatores. 3. Ingratus animus. 4. Concitatores factionum. 5. Cura pudicitia.

Fuit Actæon filius Aristæi herois, & Autoonæ, Cadmi filia. Hic cùm venationis studio supra modum deditus esset, & imprimis circa loca Garaphiæ vallis, & Megaris, Platais que urbibus vicina, numerosa canum sequelâ infectaretur, accidit fortè, ut sole æstuans, sudore madens, venatione lassus vicinum fontem peteret, ibique Dianam, perpetuæ virginitatis custodem, cum Nymphis lavantem conspiceret.

Sensit